

CSVN tráng cây muöng, cây sao kháp Ngháa Trang Quân Đái Biên Hòa đá bián nái này thành ráng

Cuöi tuán váa qua, khi á Cali, tôi đá ác baán ruá đi xem nhaác Triánh Công Sán löng vào vái vũ điáu ballet do đáa o diễn Đáng Tháng (Thang Dao Dance Company) cáng đáan vũ Ballet Austin II đán tá New York sang tránh diễn á quáa n Cam, vái đá tài “Vát Lán Trám”.

Tát caá nháng vũ công là ngá ái Mỹ: Vũ công ná má c môt chiếc áo, kết háp giáa Mỹ và Viát, phân trán may giöng áo dài Viát Nam, phân đái xô ra nhá váy dài, (không má c vái quáa dài); nam vũ công má c quáa vaái dài, áo bà ba. Sân khấu không dàn đáng, ánh đán tím nhaát hát lên tám phông sau. Nhaác Triánh công Sán, tiếng hát Khánh Ly.

Buôi tránh diễn trán đát Mỹ, cho ngá ái Viát tiá naán á Mỹ tháng thác.

Ca Sĩ Khánh Ly đáng hát má ái baán nhaác trong 45 phát không ngáng nghiá. Ca sĩ Khánh Ly hánh nhá đáng cá trái sinh ra, phú cho giông hát, dành riáng đá hát nhaác cuáa Triánh Công Sán. Cái giông kêá lá, đáng c, trám, lán tá lái ca này sang lái ca khác, nhá lán nổi buồn vào lòng ngá ái.

Nhaác TCS là nhaác buồn, nhaác phaán chiến, lái hát toàn mô taá vá đáu tháng mất mát cuáa chiến tranh, cuáa thân phán con ngá ái Viát Nam, càng nghe càng thám.

Đá i bác đám đám đá i vá thành phá. Ngá ái phu quét đáng đáng chái đáng nghe. Đá i bác qua đáy đánh thác má đáy. Đá i bác qua đáy con thá buán tái. Náa đám sáng chói háa cháu trán núi. Đá i bác đám đám đá i vá thành phá. Ngá ái phu quét đáng đáng chái đáng nghe.

Anh hùng và đau khổ

Tác Giả: Trän Mäng Tú

Chúa Nhật, 06 Tháng 11 Năm 2011 14:48

Tôi ngồi trong rạp, nghe vũ công nhâỵ múa nhữ những con rối trứ c mắt bông nhòa đi, chỉ còn giọng hát lê thê, trầm, đứ c vang trong đầu, những lời hát kéo tôi đi xa quá. Khi nghe đến những câu:

Hò ỏ ỏ ỏ ỏ hò, con ngứ đi con
Đứ a con cứ a mứ da vàng
Ru con ru đứ n nhuứ m hứ ng vứ t thứ ỏ ng
Hai mứ ỏ i nẳm đàn con đi lính
Đi rứ i không vứ, đứ a con da vàng cuứ a mứ.
Ngứ đi con.
Ru con, ru đứ hai ỏ n
Ồi ỏ m thân này ngày xứ a bé bứ ng
Mứ mang đứ y bứ ng mứ bứ ng trên tay
Hò ỏ ỏ ỏ ỏ hò. Sao ngứ tuứ i hai mứ ỏ i

Nhìn nữ vũ công cong mình làm hai cánh tay thành cái nôi, đứng đứ a ru đứ a con vô hình; nam vũ công nẳm ngang trên cánh tay cuứ a hai vũ công khác khi ngứ ỏ i ca sĩ kết thúc câu hát:

Ồi tẳm thân này ngày xứ a bé boứ ng/Meứ mang đứ y buứ ng meứ bứ ng trên tay/Hò ỏ ỏ ỏ ỏ hò/Sao
ngứ tuứ i hai mứ ỏ i.

Trong đầu tôi bỗng hiể n lên mấy tấm hình trên Net tôi vô tình đứ ỏ c xem gần đây. Hình đứm tang cuứ a cuứ bà Nguyễn Thiứ Thứ ỏ ỏ Quaứ ng Nam, đứm tang vào nẳm 2010, cuứ Thứ thoứ 106 tuở ỏ i, đứ ỏ c nhứ ng nhân vứ t to tứ ỏ ng cuứ a nhà nứ c gứ ỏ i hoa phứng điểu.

Đứm tang cuứ a môứ t ngứ ỏ i đàn bà mất hết tất caứ ngứ ỏ i thân yểu nhất cuứ a mình trong hai cuứ c chiến chứng Pháp và chứng Mỹ cứ u nứ c: Chứng, chín (9) ngứ ỏ i con, con rể và cháu ngoaứ i cuứ a bà đứu tứ ỏ trầ n.(1) Trong chín ngứ ỏ i con hy sinh vì tở quốc không thấy nói rỏ bao nhiêu trai, bao nhiêu gái. Nhứ ng trai gái gì cũng thể thỏi, cũng xứ ỏ ng thiứ t cuứ a bà. Môứ t đứ i làm ngứ ỏ i, bà chứ ng kiến bứy nhiều ngứ ỏ i thân yểu tứ ỏ trầ n, không biết nứ c mắt bà còn không? Nẳm 1994, nhà nứ c CS phong cho bà môứ t cái chứ c rất đứ p: Bà Meứ Anh Hùng Viể t Nam. Chứ ỏ ng biết khi bà sống, bà có tiểu hết các món tiển Trứ Cấ Tuấ nhà nứ c Cồ ng Saứ n cấ dứ ỏ ng cho mình không? Nhiều ngứ ỏ i thân chết thể thì chắc bà tiểu tiển không hết. Trong bao nhiêu nẳm đứ n đứ, có lúc nào bà oán ghét chiến tranh, oán ghét loài ngứ ỏ i

Anh hùng và đau khổ

Tác Giả: Trn Mng Tú

Chúa Nhật, 06 Tháng 11 Năm 2011 14:48

gây ra chiến tranh không nhỉ? Rồi đất nước thanh bình, Mỹ bị đuổi về nước, bà có vui không? Có thấy sự hy sinh của chồng con mình là xứng đáng không? Khi đã được phong là anh hùng thì nỗi đau khổ của bà có hết không? Chỉ tôi nghi ngờ cho bà, một bà mẹ chất phác, chân quê, chắc là bà hoang mang lo lắng lắm. Chồng con chết hết vì đuổi đi được Mỹ sao bây giờ lại thấy đón Mỹ về, rồi đây lấy ai mà đánh, đuổi đi, dám giặc Mỹ mới này. May quá bà đã mất đi và cũng chẳng còn lại gì để hy sinh tiếp.

Ngôi ta đã bắt tay xây một tượng đài vinh danh những bà mẹ anh hùng Việt Nam. Tượng bà Nguyễn Thị Thù được ta c to nhất và được gọi là bao nhiêu bà mẹ anh hùng vô danh khác. Bà được chọn vào chỗ đó vì bà là người mất nhiều người thân yêu nhất. Những bà mẹ khác chỉ có ba hay bốn người con, đôi khi cũng có người bị hy sinh hết đàn con của mình, cũng mất nguyên cả gia đình đầy những người sống sót nhỏ nhắn. Ai mang được sự đau khổ ra để cân đong như thế nhỉ. Có một con mà mất, cũng là mất tất cả. Trái tim bà mẹ nào cũng giống nhau, cũng mất hết cùng với con mình. Trái tim không biết đếm bao giờ, khi nó đau đớn, nó đau đớn trong vein, đến giọt máu cuối cùng của trái tim.

Tượng đài đi như xây tháp to, nghe đâu đến hơn 400 tỷ đồng Việt Nam, khoảng 20 triệu u Mỹ kim, những người người lại nói rằng vì dân chúng và nhất là các bà mẹ anh hùng, xin xây tượng đài nhỏ thôi, để tiên đó phụ giúp các bà có cơm ăn áo mặc tuổi già, nhất là những bà mẹ miền Trung, các bà sống nghèo khổ lắm.

Tiếng hát khàn khàn, âm điệu của người ca sĩ vẫn lẩn lẩn trên sân khấu cùng với gót chân của những vũ công ballet.

*Thôi ng yên đi con,
Ng đi yên đi con,
Chê đ u thân đau rã mòn,
Ng đi yên đi con
Nh v t th ng đau ng bu n
Nh tròng đ ng đêm m t thâm
Còn nghe ngóng...*

Đâu óc tôi lại lăn về một trang bài khác trên Net.

Anh hùng và đau kh

Tác Giả: Tr n M ng Tú

Chúa Nhật, 06 Tháng 11 Năm 2011 14:48

